
Sprawozdanie Naczelnej Rady Adwokackiej za okres od dnia 1 września 1959 r. do dnia 31 marca 1964 r.

Palestra 8/5(77), 1-36

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sprawozdanie Naczelnej Rady Adwokackiej

za okres od dnia 1 września 1959 r. do dnia 31 marca 1964 r.

1. Wstęp

Zjazd Adwokatury, który odbył się w dniach 24/25.X.1959 r., wybrał Naczelną Radę Adwokacką na okres 3 lat. Kadencja NRA została przedłużona ustawą z dnia 21.XII.1962 r. do lat 4, ustawa zaś o ustroju adwokatury z dnia 19.XII.1963 r. zobowiązała dotychczasowe organy adwokatury do działania do czasu ukonstytuowania się nowo obranych organów. W ten sposób kadencja ustępującej NRA przedłużyła się do 4^{1/2} lat.

Aczkolwiek ukonstytuowanie się NRA (wybór Prezydium i Wydziału Wykonawczego) nastąpiło 24.XI.1959 r., to jednak — dla zachowania ciągłości sprawozdań — sprawozdanie niniejsze obejmuje okres od 1.IX.1959 r., poprzednia bowiem NRA zdawała sprawozdanie za okres od 20.X.1956 r. do 1.IX.1959 r. (por. „Palestra” z 1959 r. nr 11, s. 50 i nast.).

W okresie sprawozdawczym nastąpiła zmiana ustroju adwokatury, poprzedzona długotrwałymi pracami przygotowawczymi i dyskusjami toczącymi się tak w środowisku adwokackim oraz prawniczym, jak i na łamach prasy. Prace związane z przebudową ustroju adwokatury stanowiły główne i zasadnicze zadania NRA przez cały okres jej kadencji. W okresie tym weszły w życie:

- 1) ustawa o ustroju adwokatury z dnia 19.XII.1963 r.,
- 2) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.XII.1963 r. w sprawie zespołów adwokackich,
- 3) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.IV.1961 r. w sprawie wynagrodzenia adwokatów,
- 4) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4.III.1964 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego adwokatów,
- 5) uchwała Rady Ministrów z dnia 13.XII.1961 r. w sprawie obsługi prawnej przedsiębiorstw państwowych.

Powyższe akty prawne wprowadziły zasadnicze i gruntowne zmiany w adwokaturze. Wydanie tych nowych przepisów było poprzedzone usta-

leniem przez Naczelną Radę Adwokacką też do zmiany ustroju adwokatury i opracowaniem opinii o projektach przygotowanych w tym zakresie przez Ministerstwo Sprawiedliwości.

Wielki wkład pracy został włożony przez NRA w opracowanie Zbioru zasad etyki adwokackiej i godności zawodu, który stanowi pierwszą w historii adwokatury polskiej kodyfikację norm etycznych zawodu.

2. Skład osobowy Naczelnej Rady Adwokackiej

Na I Zejeździe Adwokatury w dniach 24 i 25 października 1959 r. zostało wybranych do Naczelnej Rady Adwokackiej 23 członków, którzy łącznie z dziekanami rad adwokackich, wchodzącymi w skład NRA z urzędu, stanowią podany niżej skład osobowy Naczelnej Rady Adwokackiej:

1. adw. Albrecht Zygmunt	21. adw. Krotoski Kazimierz
2. adw. Bayer Witold	22. adw. Kulczycki Michał
3. adw. Bielski Konrad	23. adw. Kulczycki Henryk
4. adw. Biskupski Kazimierz	24. adw. Lipiec Walenty
5. adw. Brzeziński Stefan	25. adw. Longchamps Stanisław
6. adw. Ceranka Natan	26. adw. Łyczywek Roman
7. adw. Cisewski Bernard	27. adw. Maciejewski Stanisław
8. adw. Chojnicki Kazimierz	28. adw. Miąsik Marcin
9. adw. Czeszejko Zdzisław	29. adw. Michalak Józef
10. adw. Gadomski Jan	30. adw. Piasecki Tadeusz
11. adw. Garlicki Stanisław	31. adw. Płocieniak Gracjan
12. adw. Gąsiorowski Stefan	32. adw. Sadurski Franciszek
13. adw. Gierzyński Tadeusz	33. adw. Skoczek Zygmunt
14. adw. Grzegorzewicz Michał	34. adw. Słoński Roman
15. adw. Horski Jerzy	35. adw. Stach Karol
16. adw. Janczewski Stanisław	36. adw. Szuldenfrei Michał
17. adw. Kijas Mieczysław	37. adw. Szwejkert Alfred
18. adw. Kosiński Stefan	38. adw. Talikowski Stefan
19. adw. Krajewski Feliks	39. adw. Uźłowski Mikołaj
20. adw. Korzonek Jan	40. adw. Żywicki Władysław

Na posiedzeniu plenarnym Naczelnej Rady Adwokackiej w dniu 14 listopada 1959 r. zostali wybrani:

1. Prezesem Naczelnej Rady Adwokackiej	— adw. Franciszek Sadurski
2. W-Prezesem „ „ „	— adw. Stanisław Janczewski
3. W-Prezesem „ „ „	— adw. Natan Ceranka
4. Sekretarzem „ „ „	— adw. Władysław Żywicki
5. Skarbnikiem „ „ „	— adw. Michał Kulczycki
6. Rzecznikiem Dysc. Nacz. Rady Adwok.	— adw. Zygmunt Skoczek

Do Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej weszli z u r z ę d u:

1. Prezes NRA	— adw. Franciszek Sadurski
2. W-Prezes NRA	— adw. Stanisław Janczewski

3. W-Prezes NRA	— adw. Natan Ceranka
4. Sekretarz NRA	— adw. Władysław Żywicki
5. Skarbnik NRA	— adw. Michał Kulczycki
6. Rzecznik Dysc. NRA	— adw. Zygmunt Skoczek

o r a z z w y b o r u:

7. adw. Zygmunt Albrecht — dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi
8. adw. Stefan Kosiński — dziekan Rady Adwokackiej w Krakowie
9. adw. Józef Michalak — dziekan Rady Adwokackiej we Wrocławiu
10. adw. Karol Stach — dziekan Rady Adwokackiej w Katowicach
11. adw. Michał Szuldenfrei — adwokat w Warszawie.

Ze składu osobowego NRA ubyli:

- 1) adw. Kazimierz Biskupski — wobec skreślenia na własną prośbę z listy adwokatów w dniu 21.VI.1962 r.,
- 2) adw. Michał Kulczycki — wobec zgonu w dniu 17.VI.1963 r.

Na posiedzeniu plenarnym w dniu 26.X.1963 r. na Skarbnika Naczelnej Rady Adwokackiej wybrany został adw. Michał Szuldenfrei, a na członka Wydziału Wykonawczego — adw. Stanisław Maciejewski, dziekan Rady Adwokackiej w Poznaniu.

3. Opiniowanie aktów ustawodawczych

W okresie sprawozdawczym Naczelna Rada Adwokacka opracowała opinie o projektach następujących aktów ustawodawczych:

- 1) rozporządzenie w sprawie wynagrodzenia adwokatów,
- 2) uchwała Rady Ministrów w sprawie obsługi prawnej przedsiębiorstw państwowych, zjednoczeń oraz banków,
- 3) Kodeks postępowania cywilnego,
- 4) ustawa o zmianie prawa o ustroju sądów powszechnych,
- 5) ustawa o prawie wynalazczym i o znakach towarowych,
- 6) Kodeks karny,
- 7) I redakcja ustawy o ustroju adwokatury,
- 8) II redakcja ustawy o ustroju adwokatury,
- 9) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości o zespołach adwokackich,
- 10) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości o postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach przeciwko adwokatom,
- 11) rozporządzenie Rady Ministrów o ubezpieczeniu społecznym adwokatów i ich rodzin.

4. Regulaminy i instrukcje

Naczelna Rada Adwokacka w okresie kadencji opracowała i uchwaliła następujące regulaminy:

- 1) Instrukcję Naczelnej Rady Adwokackiej w sprawie przechowywania akt (Wydział Wykonawczy — 11.IX.1959 r.)
- 2) Regulamin w sprawie sposobu prowadzenia biurowości i form sprawozdawczości zespołów adwokackich (Plenum NRA — 26.IX.1959 r.)

- 3) Instrukcję Naczelnej Rady Adwokackiej w sprawie pomocy biurowej dla członków zespołów adwokackich (Wydział Wykonawczy—23.IX.1960 r.)
- 4) Regulamin pracy rzeczników dyscyplinarnych (Plenum NRA — 11.III.1960 r.)
- 5) Regulamin Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA z dnia 17 stycznia 1959 r. w brzmieniu ustalonym uchwałą NRA z dnia 11 grudnia 1960 r.
- 6) Zasady etyki adwokackiej i godności zawodu (Plenum NRA — 6/7.V.1961 r.)
7. Uzupełnienie § 3 ust. 1 Regulaminu walnych zgromadzeń izb adwokackich (Plenum NRA — 20.I.1962 r.)
- 8) Regulamin aplikacji adwokackiej (Wydział Wykonawczy — 17.V.1963 r., Plenum NRA — 24/25.V.1963 r.)
- 9) Regulamin rachunkowości zespołów adwokackich (projekt)
- 10) Regulamin zgromadzeń delegatów (Plenum NRA — 29.II.1964 r.)

5. Rozpoznawanie odwołań od uchwał rad adwokackich

Jedną z bardziej absorbujących funkcji Wydziału Wykonawczego NRA było rozpatrywanie odwołań od uchwał rad adwokackich.

W okresie sprawozdawczym Wydział Wykonawczy rozpoznał między innymi:

- 1) w sprawie przeniesienia siedziby:

rozpoznano spraw	zatwierdzono uchwałę rady adwokackiej	skierowano do ponownego rozpoznania	zmieniono uchwałę rady adw.
189	100	56	33

- 2) w sprawie przydziału do zespołu adwokackiego

rozpoznano spraw	zatwierdzono uchwałę rady adwokackiej	przekazano sprawę do ponownego rozpoznania	zmieniono uchwałę rady adwokackiej
93	72	16	5

- 3) w sprawie odwołań od uchwał Komisji Samopomocy Koleżeńskiej

rozpoznano spraw	zatwierdzono uchwałę Kom. Samop. Koleż.	uchylono uchwałę Kom. Samop. Koleż.	zmieniono uchwałę Kom. Samop. Koleż.
103	89	13	1

6. Ogólne dane o działalności Naczelnej Rady Adwokackiej

W okresie sprawozdawczym odbyło się:

- 1) posiedzeń plenarnych — 11
- 2) posiedzeń Wydziału Wykonawczego NRA — 96
- 3) posiedzeń Prezydium NRA — 106
- 4) zjazdów dziekanów rad adwokackich — 5.

Na posiedzeniach plenarnych oraz posiedzeniach Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej rozpatrzono ogółem 891 spraw, w tym:

1) rozstrzygnięto odwołań od uchwał rad adwokackich w sprawach: o przeniesienie siedziby	189
przydziału do zespołu adwokackiego	93
2) rozstrzygnięto odwołań od uchwał Komisji Samopomocy Koleżeń- skiej	103
3) uchwalono regulaminów i instrukcji	10
4) powzięto uchwał w sprawach ogólnych	111
5) udzielono opinii o projektach aktów ustawodawczych	11
6) powzięto różnych uchwał przez Wydział Wykonawczy (są one wymienione w zamieszczonym niżej wykazie)	374

R a z e m: 891

Poza uchwalaniem regulaminów i instrukcji oraz poza rozpatrywaniem odwołań od uchwał rad adwokackich w sprawie przeniesienia siedziby i przydziału do zespołu adwokackiego oraz odwołań od uchwał Komisji Samopomocy Koleżeńkiej — Wydział Wykonawczy podjął uchwały następujące:

1) w sprawie opinii co do wpisu na listę adwokatów i aplikantów adwokackich	14
2) w sprawie opinii co do skreśleń z listy adwokatów i aplikan- tów adwokackich	12
3) w sprawie dopuszczenia do egzaminu adwokackiego i zwolnie- nia od egzaminu adwokackiego	16
4) w sprawie zajęć ubocznych aplikantów adwokackich	20
5) w sprawie utworzenia zespołu i rozwiązania zespołu	10
6) w sprawie tabliczek informacyjnych	7
7) w sprawie odwołań od uchwał rad adwokackich w sprawach dochodzeń dyscyplinarnych	28
8) w sprawie wystąpienia adwokatów na drogę sądową w spra- wach o honorarium i o zniesławienie	16
9) w sprawie zarządzania majątkiem NRA i FSK	29
10) w sprawie wglądu w akta osobowe i dyscyplinarne adwoka- tów	4
11) w sprawie rewizji od prawomocnych orzeczeń dyscyplinar- nych (w 16 wypadkach wniesiono rewizję, w 9 zaś wypadkach odmówiono wniesienia rewizji)	25
12) w sprawach różnych: administr., porząd. i innych	193

R a z e m: 374

7. Zebrania plenarne Naczelnej Rady Adwokackiej

W okresie sprawozdawczym odbyło się 11 posiedzeń plenarnych Naczelnej Rady Adwokackiej, na których powzięto następujące uchwały:

- 1) w dniu 14 listopada 1959 r.
została ukonstytuowana Naczelna Rada Adwokacka (sprawozdanie z Plenum ogłoszone zostało w „Palestrze” nr 12 z 1959 r., str. 75 i nast.);
- 2) w dniu 13 lutego 1960 r. powzięto uchwały dotyczące:
 - a) preliminarza budżetowego NRA i „Palestry” na 1960 rok,
 - b) etatów aplikantów adwokackich na rok 1960,
 - c) wywieszek adwokatów zespolonych,
 - d) planu pracy NRA z uwzględnieniem zagadnienia zespołów adwokackich i zmiany systemu podatkowego(sprawozdanie z Plenum ogłoszone zostało w „Palestrze” nr 4 z 1960 r., str. 70 i nast.);
- 3) w dniu 14 maja 1960 r. powzięto uchwały dotyczące:
 - a) podejmowania się przez adwokatów prowadzenia spraw przeciwko adwokatom.
 - b) radcostw prawnych,
 - c) zespołów adwokackich(sprawozdanie z Plenum ogłoszone zostało w „Palestrze” nr 7—8/1960, str. 65 i nast.);
- 4) w dniu 10 i 11 grudnia 1960 r. powzięto uchwały dotyczące:
 - a) projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie zespołów adwokackich,
 - b) regulaminu pracy rzeczników dyscyplinarnych,
 - c) ustalenia wysokości składki na Fundusz Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA na 1961 r. oraz zmiany niektórych przepisów regulaminu Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej,
 - d) preliminarza budżetowego NRA i „Palestry” na 1961 r.,
 - e) etatów aplikanckich na 1961 r.(sprawozdanie z Plenum zostało ogłoszone w „Palestrze” nr 2 z 1961 r., str. 81 i nast.);
- 5) w dniu 6 i 7 maja 1961 r. powzięto uchwały dotyczące:
 - a) zbioru zasad etyki adwokackiej i godności zawodu,
 - b) udostępnienia akt spraw zakończonych organom władz państwowych,
 - c) wytaczania przez adwokatów spraw o zniesławienie,
 - d) uzupełnienia preliminarza budżetowego NRA i „Palestry” na 1961 r.(sprawozdanie z Plenum ogłoszone zostało w „Palestrze” nr 7 z 1961 r., str. 88 i nast.);
- 6) w dniu 20 stycznia 1962 r. powzięto uchwały dotyczące:
 - a) zmiany Regulaminu walnych zgromadzeń izb adwokackich,
 - b) preliminarzy budżetowych NRA i „Palestry” na 1962 r.,
 - c) uchwały NRA z 14.V.1960 r. w sprawie radcostw prawnych

(sprawozdanie z Plenum ogłoszone zostało w „Palestrze” nr 3-4/1962 r., str. 3 i nast.);

- 7) w dniu 10 listopada 1962 r. powzięto uchwały dotyczące:
 - a) walnych zgromadzeń izb adwokackich w 1962 r.,
 - b) preliminarza budżetowego NRA i „Palestry” na 1963 r.(sprawozdanie ogłoszone zostało w „Palestrze” nr 12/1962, str. 5 i nast. oraz w nr 1/1963., str. 5 i nast.);
- 8) w dniach 24 i 25 maja 1963 r. powzięto uchwały dotyczące:
 - a) projektu ustawy o ustroju adwokatury,
 - b) projektu regulaminu aplikacji adwokackiej,
 - c) wysokości zasiłku koleżeńskieg0 z Funduszu Samopomocy Koleżeńskieg0 przy NRA(sprawozdanie zostało ogłoszone w „Palestrze” nr 7-8/1963, str. 120 i nast.);
- 9) w dniu 26 października 1963 r. powzięto uchwały dotyczące:
 - a) wyboru Skarbnika NRA oraz członka Wydziału Wykonawczego NRA,
 - b) ustroju i organizacji adwokatury ze szczególnym uwzględnieniem spraw bytowych w świetle ustawy o ustroju adwokatury („Palestra” nr 11/1963 r., str. 4 i nast.)(sprawozdanie z posiedzenia plenarnego bez wymienionej wyżej uchwały zostało ogłoszone w „Palestrze” nr 12/1963 r. str. 12 i nast.);
- 10) w dniu 7 grudnia 1963 r. powzięto uchwały dotyczące:
 - a) zwołania walnych zgromadzeń wojewódzkich izb adwokackich w 1963 r.,
 - b) projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o zespołach adwokackich,
 - c) sprawozdania Wydziału Wykonawczego NRA w sprawie wniesionego do Sejmu projektu ustawy o ustroju adwokatury(sprawozdanie ogłoszone w „Palestrze” nr 2/1964, str. 50 i nast.);
- 11) w dniu 29 lutego 1964 r. powzięto uchwały dotyczące:
 - a) Regulaminu zgromadzeń delegatów („Palestra” nr 4/1964, str. 71 i nast.),
 - b) preliminarza budżetowego NRA i „Palestry” na 1964 r.(sprawozdanie z posiedzenia plenarnego ogłoszone zostało w bieżącym numerze „Palestry”, str. 76 i nast.)

8. Zjazdy dziekanów

Na zebraniach członków Wydziału Wykonawczego i dziekanów rad adwokackich, które odbyły się w podanych niżej terminach omawiano sprawy dotyczące:

1. w dniu 4 marca 1961 r. —
 - a) projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o wynagrodzeniu adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych,
 - b) aktualnej sytuacji w adwokaturze;
2. w dniu 10 czerwca 1961 r. —

- a) Centralnego Funduszu Szkolenia Apl. Adw.,
 - b) wpisywania na listy aplikantów adwokackich po dniu 1 lipca 1961 r.,
 - c) dochodzeń Inspektoratu Kontrolno-Rewizyjnego i MO;
- 3. w dniu 13 października 1962 r. —**
- a) kadencji rad adwokackich i Naczelnej Rady Adwokackiej,
 - b) rozdziału nadwyżek Centr. Fund. Szkol. Apl. Adw.,
 - c) sytuacji w izbach adwokackich;
- 4. w dniu 18 maja 1963 r. —**
projektu ustawy o ustroju adwokatury;
- 5. w dniu 25 stycznia 1964 r.**
- a) regulaminu zebrań delegatów,
 - b) zagadnień związanych z organizacją zespołów adwokackich,
 - c) wytycznych w sprawie stosowania przepisu art. 74 ust. 1 u.o u.a.,
 - d) projektu rozporządzenia Rady Ministrów o ubezpieczeniu społecznym adwokatów-członków zespołów adwokackich i ich rodzin.

9. Wykaz ważniejszych uchwał NRA w sprawach ogólnych

I. Zasady wpisu na listę adwokatów:

1. Praca na stanowisku asesora nie jest zaliczana do okresu zajmowania stanowiska sędziego (Wydz. Wyk.—11.IX.1959 r.),
2. Zaliczalność służby w wojskowym wymiarze sprawiedliwości w polskich formacjach wojskowych za granicą — do stażu sędziowskiego (art. 43 u. o u.a. — Wydz. Wyk. 22.I.1960 r.),
3. a) Trzyletnie studia prawnicze zakończone złożeniem przepisanych egzaminów odpowiadają wymaganiom przewidzianym w art. 40 ust. 1 pkt 4 u. o u.a.
b) Zajmowanie przez 3 lata stanowisk, o których mowa w art. 43 pkt 3 u. o u.a., bez posiadania jednak prócz tego kwalifikacji sędziowskich, nie uzasadnia zwolnienia od odbycia aplikacji adwokackiej i złożenia egzaminu adwokackiego (Wydz. Wyk. — 1.VII.1960 r.).
4. Asesorzy i referendarze śledczy prokuratury przy ubieganiu się o wpis na listę aplikantów adwokackich nie są zwolnieni od obowiązku odbycia aplikacji sądowej i złożenia egzaminu sędziowskiego (Wydz. Wyk. — 16.II.1962 r.).
5. Adwokaci nie wykonujący zawodu powinni być wpisani na listy adwokackie w tych izbach, na których terenie stale zamieszkują (Wydz. Wyk. — 29.XII.1961 r.).
6. W razie sprzeciwu Ministra Sprawiedliwości przeciwko wpisowi na listę adwokatów nie jest potrzebne uchylene czy anulowanie przez radę adwokacką poprzedniej uchwały postanawiającej wpis na listę adwokatów (art. 47 u. o u.a.) (Wydz. Wyk. — 9.III.1962 r.).
7. Brak podstaw prawnych do wydawania przez organa adwokatury zaświadczeń stwierdzających, że dana osoba ma kwalifikacje do uzyskania wpisu na listę adwokatów (Wydz. Wyk. — 30.XI.1962 r.).

II. Uchwały dotyczące wykonywania zawodu adwokackiego:

1. Sprawa pobierania wynagrodzenia przez adwokatów wyznaczonych z urzędu do prowadzenia spraw cywilnych (Wydz. Wyk. — 11.IX.1962 r.).
2. Odmowa wykonania czynności prawnej przez adwokata wyznaczonego z urzędu — ze względu na oczywistą bezzasadność roszczeń (Wydz. Wyk. — 22.I.1960 r.).
3. Adwokat obowiązany jest do zachowania w tajemnicy wyjaśnień udzielonych mu w związku ze sprawą, którą prowadzi, przez osoby trzecie i ma prawo odmówić ujawnienia nazwisk, jeżeli to zostało wobec niego zastrzeżone (Wydz. Wyk. — 5.II.1960 r.).
4. Dokonanie wpłaty przez adwokata-członka zespołu adwokackiego sumy, wręczonej mu na ten cel, bezpośrednio do kasy sądowej, banku lub kasy skarbowej nie stanowi samo przez się uchybienia obowiązkom członka zespołu (Wydz. Wyk. — 5.II.1960 r.).
5. Dopuszczalność usunięcia przez sąd od udziału w rozprawie obrońcy lub pełnomocnika strony, który mimo upomnienia przez przewodniczącego zachowuje się nadal w sposób zakłócający porządek rozprawy lub ubliżający powadze sądu (art. 271 i 272 k.p.k.) (Wydz. Wyk. 12.II.1960 r.).
6. Podejmowanie się przez adwokatów prowadzenia spraw przeciwko adwokatom (Plenum NRA — 14.V.1960 r.).
7. Do przeglądania akt sądowych i robienia z nich odpisów uprawnieni są z ramienia adwokata tylko aplikanci adwokaccy i stale zatrudnieni pracownicy zespołu lub kancelarii indywidualnej, pouczeni o obowiązku zachowania tajemnicy (Wydz. Wyk. — 13.V.1960 r.).
8. Zakaz prowadzenia spraw stron przeciwnych przez adwokatów pozostających w związku małżeńskim oraz zakaz udzielania pomocy prawnej przez adwokata, jeżeli adwokat-współmałżonek udzielił pomocy prawnej stronie przeciwnej w tej samej sprawie (Wydz. Wyk. — 10.VI.1960 r.).
9. Z zawodem adwokata wolno łączyć stanowisko tłumacza przysięgłego (Wydz. Wyk. — 1.VII.1960 r.).
10. Wynagrodzenie za obrony z urzędu w sprawach karnych (§ 39 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19.VIII.1953 r. w sprawie wynagrodzenia adwokatów) (Wydz. Wyk. — 13.I.1961 r.).
11. W okresie tymczasowego zawieszenia adwokata w czynnościach zawodowych nie jest dopuszczalne przyjmowanie przez zastępcę nowych spraw na rachunek adwokata zawieszzonego (Wydz. Wyk. — 28.VII.1961 r.).
12. W razie zawieszenia adwokata w wykonywaniu czynności zawodowych rada adwokacka ustala termin, od którego biegnie okres zawieszenia, i ustanawia z urzędu zastępcę (Wydz. Wyk. — 8.IX.1961 r.).
13. Zawieszenie w czynnościach zawodowych adwokata powoduje zawieszenie wykonywania przez niego czynności obrońcy wojskowego (Wydz. Wyk. — 15.VI.1962 r.).
14. Objęcie przez adwokata funkcji przewodniczącego (z-cy) powiatowej komisji lokalowej koliduje z wykonywaniem zawodu adwokata (Wydz. Wyk. — 16.II.1962 r.).

15. Wynagrodzenie adwokatów za obrony z urzędu w sprawach karnych (Wydz. Wyk. — 9.III.1962 r.).
16. Adwokaci nie wykonujący zawodu nie powinni być wyznaczani obrońcami z urzędu w sprawach karnych ani pełnomocnikami z urzędu w sprawach cywilnych, jak również nie mogą występować w charakterze substytutów innych adwokatów (Wydz. Wyk. — 7.IX.1962 r.).
17. Zawieszenie w wykonywaniu czynności zawodowych adwokata wpisanego na listę obrońców wojskowych rozciąga się również na zakres jego czynności jako obrońcy wojskowego (Wydz. Wyk. — 15.VI.1962 r.).
18. Obowiązek występowania na rozprawach sądowych w togach dotyczy również adwokatów-radców prawnych (Wydz. Wyk. — 21.IX.1962 r.).
19. Pobieranie wynagrodzenia za prowadzenie spraw adwokata zawieszono w wykonywaniu czynności zawodowych (Wydz. Wyk. — 26.X.1962 r.).
20. W wynagrodzeniu za prowadzenie sprawy karnej w instancji mieści się wynagrodzenie za sporządzenie zażalenia w sprawie odmowy uchylenia aresztu tymczasowego (Wydz. Wyk. — 15.III.1963 r.).
21. Wytyczne dotyczące postępowania przy przyjmowaniu i wykonywaniu zleceń cudzoziemców dewizowych (Wydz. Wyk. — 20.IX.1963 r.).
22. Adwokaci zawieszeni w wykonywaniu czynności zawodowych nie są zwolnieni od obowiązku opłacania składek adwokackich (Wydz. Wyk. — 7.VI.1963 r.).
23. Łączenie zawodu adwokata z pełnieniem funkcji tłumacza przysięgłego języków obcych oraz nauczyciela w szkole podstawowej-wieczorowej dla dorosłych (Wydz. Wyk. — 13.III.1964 r.).

III. Uchwały w sprawie zespołów adwokackich:

1. Regulamin w sprawie sposobu prowadzenia biurowości i form sprawozdawczości zespołów adwokackich (Plenum NRA — 26.IX.1959 r.).
2. Sprawa wywieszek adwokatów zespołowych (Plenum NRA — 26.IX.1959 r.).
3. Sprawa lokali zespołów adwokackich w gmachach sądowych (Plenum NRA — 26.IX.1959 r.).
4. Odwołanie ze stanowiska kierownika zespołu przed upływem kadencji (Wyk. Wyd. — 13.IX.1959 r.).
5. Zebranie zespołu jest uprawnione do powzięcia uchwały o wykluczeniu adwokata z zespołu (Wydz. Wyk. — 8.I.1960 r.).
6. Łączenie stanowiska kierownika zespołu adwokackiego ze stanowiskiem członka organów adwokatury (Wydz. Wyk. — 22.I.1960 r.).
7. Sprawa wywieszek adwokatów zespołowych (Plenum — 13.II.1960 r.).
8. Rady adwokackie mogą rozpatrywać sprawy zmiany składu osobowego zespołu tylko na podstawie uchwały zebrania zespołu w tym przedmiocie (Wydz. Wyk. — 22.IV.1960 r.).
9. Nie należy przez nadmierne, nieproporcjonalne do możliwości lokalowych powiększenie liczby członków zespołu stwarzać warunków, które by utrudniały pracę tego zespołu (Wydz. Wyk. — 22.IV.1960 r.).

10. Rozwiązanie zespołu wbrew woli jego członków wymaga uprzedniego wyczerpania wszelkich środków zmierzających do uzdrowienia stosunków w zespole (Wydz. Wyk. — 2.XII.1960 r.).
11. Rada adwokacka nie jest uprawniona do zmiany prawomocnych uchwał zebrań zespołu adwokackiego. Radzie adwokackiej przysługuje prawo wydawania wytycznych regulujących działalność gospodarczą i administracyjną zespołów adwokackich w szczególności w zakresie normowania stawek wynagrodzenia personelu biurowego zespołów (Wydz. Wyk. — 13.I.1961 r.).
12. Uchwała zebrania zespołu adwokackiego w sprawie odmowy przyjęcia nowego członka do zespołu powinna zawierać uzasadnienie (Wydz. Wyk. — 29.III.1961 r.).
13. Niewłaściwe jest prowadzenie dochodzeń dyscyplinarnych i popieranie oskarżenia przez rzeczników dyscyplinarnych i zastępców rzecznika przeciwko adwokatom-członkom tego samego zespołu adwokackiego (Wydz. Wyk. — 29.III.1961 r.).
14. Zgłoszenie przez adwokata będącego członkiem zespołu adwokackiego zaprzestania prowadzenia praktyki adwokackiej pociąga za sobą konieczność skreślenia z listy członków zespołu (Wydz. Wyk. — 30.XI.1962 r.).
15. Rada adwokacka jako władza nadzorcza nad zespołami jest uprawniona (art. 20 u. o u.a.) do ustalenia wytycznych działalności gospodarczej zespołów, a więc także kwestii wynagrodzenia ich personelu administracyjnego. Wytyczne te należy uznać za wiążące dla zespołów (Wydz. Wyk. — 17.V.1963 r.).
16. W sprawach o wpis na listę członków zespołu adwokackiego tylko adwokat, który chce przystąpić do zespołu, oraz zespół adwokacki są legitymowani do zaskarżania uchwały rady adwokackiej w tym przedmiocie (Wydz. Wyk. — 8.XI.1963 r.).
17. Uchwała w sprawie obsługi prawnej jednostek gospodarki społecznej przez zespoły adwokackie (Wydz. Wyk. — 20.III.1964 r.).
18. Uchwała w sprawie arkusza rozliczeniowego dla zespołów adwokackich (Wydz. Wyk. — 20.III.1964 r.).

IV. Uchwały w sprawie postępowania dyscyplinarnego:

1. Obowiązek rzecznika dyscyplinarnego zawiadomiania prokuratora o wszczęciu dochodzenia (Wydz. Wyk. — 11.IX.1959 r.).
2. Rady adwokackie nie mogą zlecać przeprowadzenia czynności w postępowaniu dyscyplinarnym adwokatem nie będącym rzecznikami dyscyplinarnymi lub ich zastępcami (Wydz. Wyk. — 25.IX.1959 r.).
3. Sprawa udzielania prokuratorom wojewódzkim do wglądu akt dyscyplinarnych (Plenum NRA — 26.IX.1959 r.).
4. Prawo wglądu prezesów sądów wojewódzkich do akt dyscyplinarnych w sprawach adwokatów i zakres tego prawa (Wydz. Wyk. — 18.XII.1959 r.).
5. a) Prawo wglądu Prokuratora Generalnego do akt dochodzeń dyscyplinarnych prowadzonych przez rzecznika dyscyplinarnego dotyczy wszystkich akt tych dochodzeń.
b) Prawo wglądu prokuratora wojewódzkiego dotyczy tylko akt ta-

kiej sprawy, w której zastrzegł on sobie zawiadomienie go przez rzecznika dyscyplinarnego o wynikach dochodzenia dyscyplinarnego.

- c) Tryb „postępowania wyjaśniającego” nie jest przewidziany przez obowiązujące przepisy (Wydz. Wyk. — 5.II.1960 r.).
6. Rady adwokackie, jako organa adwokatury (art. 4 ust. 1 u. o u.a.), nie mogą się uchylać od udzielania akt dyscyplinarnych na żądanie prokuratora w związku z prowadzonym postępowaniem karnym (Wydz. Wyk. — 29.IX.1961 r.).
7. Skutki kary zawieszenia w czynnościach zawodowych (Wydz. Wyk. — 23.III.1962 r.).
8. Od uchwał rady adwokackiej, które zostały powzięte w trybie § 8 ust. 1 rozporządzenia o postępowaniu dyscyplinarnym z dnia 11.III.1959 r. i których treścią są polecenia dla rzecznika dyscyplinarnego co do prowadzenia dochodzenia oraz co do wniesienia aktu oskarżenia i środków odwoławczych, nie przysługuje odwołanie (Wydz. Wyk. — 18.I.1963 r.).
9. Osobiste zatargi między adwokatami powinny być załatwiane w drodze dyscyplinarnej, a nie w trybie prywatnoskargowych aktów oskarżenia czy też doniesień do prokuratora (Wydz. Wyk. — 26.IV.1963 r.).

V. Uchwały w sprawie aplikacji adwokackiej i egzaminu adwokackiego:

1. Aplikantom adwokackim brak uprawnień do zastępowania adwokatów przed sądami wojskowymi (Wydz. Wyk. — 11.IX.1959 r.).
2. Odstąpienie od ustnego egzaminu adwokackiego po przystąpieniu do egzaminu pisemnego jest równoznaczne z niepomyślnym wynikiem egzaminu (Wydz. Wyk. — 16.X.1959 r.).
3. Koniecznym warunkiem należytego przygotowania aplikanta jest ciągłość pracy, wobec czego nie można uznać za należyte przygotowanie do zawodu pracy sprzed wielu lat, gdy następnie kandydat poświęcił się innym zajęciom (Wydz. Wyk. — 22.IV.1960 r.).
4. Wynagrodzenie aplikantów adwokackich wpisanych na listę po dniu 1 lipca 1961 r. (Wydz. Wyk. — 2.X.1961 r.).
5. Sprawa wynagrodzeń aplikantów adwokackich (Wydz. Wyk. — 9.III.1962 r.).
6. Przepis art. 84 ust. 2 u. o u.a., zezwalający na skreślenie z listy aplikantów adwokackich aplikanta, który w ciągu 2 lat od daty złożenia egzaminu adwokackiego nie został wpisany na listę adwokatów, stosuje się bez względu na przyczynę powodującą niewpisanie aplikanta na listę adwokatów, zastosowanie jednak tego przepisu jest fakultatywne w przeciwieństwie do przepisu art. 84 ust. 1, który przewiduje obligatoryjne skreślenie z przyczyn wyczerpująco tam wymienionych (Wydz. Wyk. — 9.III.1962 r.).
7. Zakres uprawnień aplikanta adwokackiego do samodzielnego wnoszenia i podpisywania pism procesowych (Wydz. Wyk. — 6.VII.1962 r.).
8. Warunki zaliczania okresu niewykonywania obowiązków aplikantkich do dwuletniego okresu trwania aplikacji adwokackiej (Wydz. Wyk. — 6.VII.1962 r.).

9. Aplikant adwokacki nie może żądać poddania go egzaminowi adwokackiemu w innej izbie adwokackiej niż ta, do której należy (Wydz. Wyk. — 9.XI.1962 r.).
10. Rada adwokacka ma prawo nie zaliczyć do czasu aplikacji adwokackiej okresu, w którym aplikant adwokacki faktycznie nie wykonywał ciężących na nim obowiązków, w związku z czym był nawet postawiony przez zespół do dyspozycji rady adwokackiej; w wypadku takim okres odbywania aplikacji adwokackiej ulega odpowiedniemu przedłużeniu (Wydz. Wyk. — 30.XI.1962 r.).
11. Ustalenie wysokości wynagrodzenia aplikantów adwokackich (Wydz. Wyk. — 18.II.1963 r.).
12. Osoba, która odbyła aplikację sądową, lecz nie złożyła egzaminu sędziowskiego, nie może być wpisana na listę aplikantów adwokackich, choćby odbywała aplikację sądową w okresie, w którym nie były wymagane egzaminy sędziowskie (Wydz. Wyk. — 15.III.1963 r.).
13. Zezwolenie przez radę adwokacką aplikantowi adwokackiemu na zajęcie uboczne (radcostwo prawne) a sprawa kwalifikacji do objęcia takiego stanowiska (Wydz. Wyk. — 26.IV.1963 r.).

VI. Uchwały w sprawie organów adwokatury:

1. a) Warunkowe cofnięcie odwołania od uchwały rady adwokackiej uważa się za niebyłe.
b) Ustawa o ustroju adwokatury nie przewiduje możliwości składania odwołania od uchwały rady adwokackiej w razie kwestionowania jedynie uzasadnienia tejże uchwały.
c) Adwokat może odstąpić od zamiaru przeniesienia siedziby, dopóki nie została powzięta uchwała o skreśleniu go z listy dotychczasowej oraz uchwała o wpisaniu go na listę adwokatów tej izby, do której przenosi siedzibę (art. 65 ust. 2 u. o u.a.) (Wydz. Wyk. — 4.XII.1959 r.).
2. Rada adwokacka nie jest uprawniona do zmiany prawomocnych uchwał zespołu adwokackiego.
Radzie adwokackiej przysługuje prawo wydawania wytycznych regulujących działalność gospodarczą i administracyjną zespołów adwokackich, w szczególności w zakresie normowania stawek wynagrodzenia personelu biurowego zespołów (Wydz. Wyk. — 13.I.1961 r.).
3. Przepisy ustawy o ustroju adwokatury nie przewidują podejmowania przez rady adwokackie uchwał poza posiedzeniem rady, w drodze obiegowej (Wydz. Wyk. — 9.VI.1961 r.).
4. Nie ma podstaw do wznowienia przez radę adwokacką postępowania z powodu ujawnienia nowych okoliczności faktycznych, jeśli okoliczności te mogły być znane radzie adwokackiej na podstawie materiałów dostępnych tejże radzie adwokackiej (Wydz. Wyk. — 9.VI.1961 r.).
5. Sprawy związane z członkostwem adwokata w spółdzielni nie są sprawami adwokatury należącymi do zakresu działania rady adwokackiej (art. 20 u. o u.a.), lecz sprawami wewnętrznymi spółdzielni (Wydz. Wyk. — 7.VII.1961 r.).

6. W razie zawieszenia adwokata w wykonywaniu czynności zawodowych rada adwokacka ustala termin, od którego biegnie okres zawieszenia, i ustanawia z urzędu zastępcę (Wydz. Wyk. — 8.IX.1961 r.).
7. Rady adwokackie, jako organa adwokatury (art. 4 ust. 1 u. o u.a.), nie mogą się uchylać od udzielania akt dyscyplinarnych na żądanie prokuratora w związku z prowadzonym postępowaniem karnym (Wydz. Wyk. — 29.IX.1961 r.).
8. Wpis na listę aplikantów adwokackich nie jest dopuszczalny bez odbycia aplikacji sądowej i złożenia egzaminu sędziowskiego (art. 75 u. o u.a.). Dotyczy to również osób, które zajmowały stanowiska asesora lub referendarza śledczego prokuratury (Wydz. Wyk. — 16.II.1962 r.).
9. Zespoły adwokackie nie są legitymowane do wnoszenia odwołań od uchwał rad adwokackich dotyczących oznaczenia siedzib zawodowych adwokatów (Wydz. Wyk. — 25.V.1962 r.).
10. Tryb postępowania rady adwokackiej przy zmianie adwokata z urzędu w sprawie cywilnej (Wydz. Wyk. — 15.VI.1962 r.).
11. Wydalenie się adwokata ze swojej siedziby poza granicę kraju w warunkach wskazujących na wystąpienie z adwokatury PRL może być oceniane jako zgłoszenie wystąpienia z adwokatury stosownie do art. 73 ust. 1 pkt 2 ustawy o ustr. adw. (Wydz. Wyk. — 7.IX.1962 r.).
12. Aplikanci adwokaccy wpisani na listę przed dniem 1 lipca 1961 r. obowiązani są odbyć 3-letnią aplikację adwokacką, chociażby mieli ukończoną aplikację sądową (art. 105 ust. 2 u. o u.a.) (Wydz. Wyk. — 7.IX.1962 r.).
13. Osoby postronne nie są uprawnione do asystowania podczas egzaminu adwokackiego (Wydz. Wyk. — 26.X.1962 r.).
14. Przesyłanie prezesom komisji arbitrażowych odpisów orzeczeń dyscyplinarnych w sprawach adwokatów-radców prawnych (Wydz. Wyk. — 26.X.1962 r.).
15. Postępowanie z aktami osobowymi adwokata w razie zatarcia skazania (Wydz. Wyk. — 4.I.1963 r.).
16. Dokonywanie wpisów w dowodach osobistych adwokatów, aplikantów adwokackich i pracowników rad adwokackich oraz zespołów adwokackich (Wydz. Wyk. — 1.II.1963 r.).
17. Stosowanie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego przez organa samorządu adwokackiego (Wydz. Wyk. — 22.II.1963 r.).
18. Rada adwokacka jest uprawniona na podstawie art. 20 u. o u.a. ingerować w wypadku sporu sądowego między zespołem adwokackim a klientem zespołu co do ustalenia wysokości wynagrodzenia (Wydz. Wyk. — 22.II.1963 r.).
19. a) Odwołanie przysługuje od sentencji uchwały rady adwokackiej, a nie od motywów tejże uchwały.
b) Rada adwokacka jest uprawniona do oceny przebiegu walnego zgromadzenia izby adwokackiej i poszczególnych wystąpień na tymże zgromadzeniu (Wydz. Wyk. — 15.III.1963 r.).
20. Brak podstaw do dokonywania przez rady adwokackie wpisów „o dacie przyjęcia do pracy i zwolnieniu” w dowodach osobistych

- oraz w tymczasowych zaświadczeniach adwokatów wykonujących zawód indywidualnie, gdyż nie pozostają oni w stosunku zatrudnienia z radą adwokacką, której podlegają, ani też z izbą adwokacką, której są członkami (art. 13 ust. 2 u.o.u.a.) (Wydz. Wyk. — 17.V.1963 r.).
21. Sprawa ujednoczenia wywieszek adwokackich mieszczących się w gmachach sądowych (Wydz. Wyk. — 17.V.1963 r.).
 22. Zarządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie terenowego rozmieszczenia adwokatów w poszczególnych izbach adwokackich są dla organów adwokatury wiążące w sposób nie dopuszczający żadnych wyjątków (Wydz. Wyk. — 9.VIII.1963 r.).
 23. Uchwała w sprawie wyboru delegatów do zgromadzeń (Wydz. Wyk. — 20.III.1964 r.).

10. Komisje działające przy Naczelnej Radzie Adwokackiej

a) Komisja do opracowania zbioru zasad etyki adwokackiej i godności zawodu

Przewodniczący	— adw. Stanisław Janczewski
WPrzewodniczący	— adw. Władysław Żywicki
	— adw. Zygmunt Albrecht
Członkowie:	— adw. Witold Bayer
	— adw. Bogumił Budka
	— adw. Władysław Janicki
	— adw. Józef Kliński
	— adw. Józef Litwin
	— adw. Borys, Ołomucki
	— adw. Zygmunt Skoczek
	— adw. Karol Stach
	— adw. Zdzisław Węgliński

b) Komisja Samopomocy Koleżeńkiej przy NRA

Przewodniczący	— adw. Michał Kulczycki
Członkowie:	— adw. Witold Heintze
	— adw. Zygmunt Jaczewski
	— adw. Ludwik Kołakowski
	— adw. Stanisław Krysicki
	— adw. Zofia Niżyńska-Szefferowa
	— adw. Zygmunt Wrzosek

Przewodniczącym Komisji w miejsce adw. M. Kulczyckiego został wybrany uchwałą Wydziału Wykonawczego z dnia 28.VI.1963 r. adw. Michał Szuldenfrei.

c) Komisja finansowo-podatkowa

Przewodniczący	— adw. Władysław Żywicki
Członkowie:	— adw. Jerzy Blusiewicz
	— adw. Tadeusz Dublasiewicz
	— adw. Romuald Galster
	— adw. Józef Moszczyński

- d) **Komisja do opracowania regulaminu pracy rzeczników dyscypl.**
Przewodniczący — adw. Zygmunt Skoczek
Członkowie: — adw. Stanisław Artymiński
— adw. Ludwik Cohn
— adw. Władysław Janicki
— adw. Tadeusz Kłosiński
— adw. Edmund Mazur
— adw. Mirosław Oppeln-Bronikowski
— adw. Władysław Pocij
- e) **Komisja do opracowania projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o zespołach adwokackich** została powołana w składzie:
adw. Władysław Żywicki
adw. Zygmunt Albrecht
adw. Karol Stach
- f) **Komisja Współpracy Kulturalnej z Zagranicą**
Przewodniczący — adw. Franciszek Sadurski
WPrzewodniczący — adw. Bohdan Falkiewicz
Członkowie: — adw. Witold Bayer
— adw. Antoni Bądkowski
— adw. Jerzy Bogobowicz
— adw. Edmund Borzyszkowski
— adw. Edward Majewski
— adw. Eugeniusz Modrzejewski
— adw. Adam Nagórski
— adw. Adam Piechocki
— adw. Halina Rojewska-Lachsowa
— adw. Władysław Żywicki
- g) **Komisja do opracowania metod i zakresu szkolenia aplikantów adwokackich**
Przewodniczący — adw. Stanisław Janczewski
WPrzewodniczący — adw. Władysław Żywicki
Członkowie: — adw. Józef Stopnicki
— adw. Zdzisław Krzemiński
— adw. Aleksander Lasocki
— adw. Eugeniusz Zejda
- h) **Komisja do opracowania uwag do projektu k.k.**
Przewodniczący — adw. Zygmunt Skoczek
Członkowie: — adw. Mieczysław Maślanko
— adw. Jerzy Nowakowski
— adw. Stanisław Rybczyński
- i) **Komisja do opracowania projektu uchwały w sprawie rozporządzenia o zespołach adwokackich**
Przewodniczący — adw. Władysław Żywicki
Członkowie: — adw. Zygmunt Albrecht
— adw. Karol Stach
— adw. Zdzisław Czeszejko
— adw. Józef Stopnicki

j) Komisja do opracowania regulaminu zebrań delegatów

Przewodniczący	— adw. Stanisław Janczewski
Członkowie:	— adw. Michał Szuldenfrei
	— adw. Zygmunt Albrecht
	— adw. Karol Stach
	— adw. Zdzisław Czeszejko

11. Działalność samopomocowa

Działalność samopomocową prowadził w okresie sprawozdawczym Fundusz Samopomocy Koleżeńskiej przy Naczelnej Radzie Adwokackiej, działający na podstawie regulaminu w brzmieniu ustalonym uchwałą Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 11 grudnia 1960 r.

Regulamin ten przewidywał trzy rodzaje zasiłków udzielanych z Funduszu:

1) zasiłek koleżeński w kwocie 1500 zł miesięcznie, przysługujący adwokatowi po ukończeniu 65 roku życia i po 25 latach pozostawania na liście adwokatów — lub bez względu na wiek — po 30 latach pracy w zawodzie adwokackim;

2) zasiłek rodzinny w wysokości 50% zasiłku koleżeńskiego, przysługujący wdowie po adwokacie, który pobierał zasiłek koleżeński lub miałby do niego prawo, jeżeli wdowa ukończyła 55 rok życia lub wychowuje przynajmniej jedno z dzieci zmarłego adwokata;

3) zasiłki wyjątkowe uznaniowe na czas oznaczony.

Administrację Funduszu sprawowała Naczelna Rada Adwokacka za pośrednictwem Komisji Samopomocy Koleżeńskiej.

Komisja Samopomocy Koleżeńskiej odbyła ogółem 63 posiedzenia, na których rozpatrzono 675 spraw o zasiłki dla adwokatów oraz wdów i sierot po adwokatach (nie licząc corocznych przedłużeń zasiłków okresowych uznaniowych).

Szczegółowe dane liczbowe dotyczące działalności Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej zawiera część finansowa sprawozdania.

W związku z wejściem w życie z dniem 1 marca 1964 r. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 marca 1964 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego adwokatów-członków zespołów adwokackich i ich rodzin (Dz. U. Nr 10, poz. 62) działalność samopomocy koleżeńskiej wymaga zasadniczych zmian i reorganizacji, których dokonanie musi poprzedzić zebranie odpowiednich materiałów i wypowiedzi wojewódzkich rad adwokackich w kwestii utrzymania nadal Centralnego Funduszu czy też zdecentralizowania działalności samopomocowej. Prace w tym kierunku zostały zapoczątkowane.

Budżet Naczelnej Rady Adwokackiej na rok 1964 uchwalony w dniu 29 lutego 1964 r. przewiduje na razie zmiany tymczasowe, określające wpłaty rad adwokackich w dotychczasowej wysokości po 90 zł od adwokata tylko przez pierwsze 3 miesiące 1964 roku, zredukowanie zaś tych wpłat do kwoty 30 zł miesięcznie od adwokata stosownie do znacznie zmniejszonego zakresu działania Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej w następnych miesiącach 1964 roku.

12. Dotacje na budowę lokali dla rad adwokackich i zespołów

W związku z utworzeniem w 1961 r. Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich i uzyskaniem zgody Ministra Sprawiedliwości na obracanie nadwyżek tego Funduszu na cele poprawy sytuacji lokalowej zespołów adwokackich — powstała możliwość przyznawania przez NRA znacznych dotacji dla rad adwokackich z przeznaczeniem na cele remontowo-budowlane.

Jak wynika ze sprawozdania finansowego NRA, Naczelna Rada Adwokacka udzieliła w latach 1961/1963 dotacji łącznie na sumę 6 660 000 zł.

Dzięki tym dotacjom zrealizowano już bądź realizuje się szereg inwestycji mających na celu poprawę sytuacji lokalowej zespołów adwokackich.

Największą inwestycją w tym zakresie jest przebudowa budynku we Wrocławiu przy ul. Sądowej, przeznaczonego na pomieszczenie wszystkich zespołów adwokackich we Wrocławiu oraz biur rady adwokackiej. Na czas przebudowy budynku zespoły adwokackie zostały przeniesione do budynku barakowego, wzniesionego kosztem około 300 000 zł. Całość kosztów związanych z przebudową gmachu przy ul. Sądowej we Wrocławiu wyniesie przeszło 1 500 000 zł, a zakończenie robót budowlanych przewidziane jest na drugie półrocze 1964 r.

Dużą inwestycję rozpoczęto w Toruniu, zakupując zabytkowy dom mający po przebudowie pomieścić biura zespołów adwokackich.

Uzyskano nowe lokale — częściowo w budownictwie spółdzielczym, a częściowo w drodze dokonania remontów i adaptacji w ramach starego budownictwa — w Gdyni (dla zespołów adwokackich), w Lublinie (dla biur rady adwokackiej), w Warszawie (dla Zespołu Adwokackiego Nr 1), w Grodzisku Maz., w Żyrardowie. W trakcie realizacji znajduje się budowa szeregu nowych lokali dla zespołów adwokackich w izbach adwokackich w: Bydgoszczy, Kielcach, Lublinie, Poznaniu i Warszawie. Dokonano wielu kapitalnych remontów i adaptacji dotychczasowych lokali zespołów (izby adwokackie w Koszalinie, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Opolu, Poznaniu, Szczecinie), przez co poprawiły się warunki pracy i przyjmowania klientów.

Z ogólnej kwoty dotacji 6 660 000 zł mniej więcej 1/2 została wydatkowana na remonty, adaptacje i inwestycje już zakończone; pozostała kwota służy do finansowania prac w toku, które mają być zakończone w 1964 r.

13. Sprawozdanie z działalności Rzecznika Dyscyplinarnego Naczelnej Rady Adwokackiej

Rzecznik Dyscyplinarny NRA przejął akta spraw dyscyplinarnych od ustępującego Rzecznika w końcu listopada 1959 r. Po uporządkowaniu akt, założeniu repertorium, skorowidza i terminarza oraz ustaleniu zasad działalności Rzecznika w ramach Prezydium i Wydziału Wykonawczego NRA, jak również po ułożeniu form współpracy z zastępcami, początek rozpoczęcia faktycznej działalności Rzecznika przypada na koniec grudnia 1959 r.

Bieg spraw, które w okresie sprawozdawczym wpłynęły do Rzecznika Dyscyplinarnego NRA przeciwko członkom organów adwokatury w okresie sprawozdawczym, przedstawia się następująco:

	1960	1961	1962	1963	I kwartał 1964 r.
Pozostało z ub. roku					
spraw nie załatwionych	45	24	26	17	21
wpłynęło do załatwienia					
w ciągu roku	56	73	58	56	21
razem spraw do załatwienia					
było w ciągu roku	101	97	84	73	42
załatwiono aktem					
oskarżenia	13	16	13	8	4
załatwiono prawomocnie					
w inny sposób	64	55	54	44	16
załatwiono ogółem	77	71	67	52	20
pozostało do załatwienia					
na następny rok	24	26	17	21	22

W okresie sprawozdawczym — Wydział Wykonawczy — na wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego NRA wniósł 16 rewizji od prawomocnych orzeczeń komisji dyscyplinarnych, w tym 2 rewizje na korzyść obwiniętych. Wszystkie rewizje z wyjątkiem jednej zostały uwzględnione przez Sąd Najwyższy.

W związku z rewizjami zakładanymi przez Ministra Sprawiedliwości, Prokuratora Generalnego i Wydział Wykonawczy Rzecznik Dyscyplinarny Naczelnej Rady Adwokackiej (sam lub przez zastępców) brał udział w posiedzeniach Sądu Najwyższego. Posiedzeń tych było: w 1960 r. — 9, w 1961 r. — 12, w 1962 r. — 10, w 1963 r. — 11 i w I kwartale 1964 r. — 3.

Rzecznik Dyscyplinarny NRA z udziałem Komisji powołanej przez Wydział Wykonawczy opracował projekt regulaminu pracy rzeczników dyscyplinarnych. Projekt ten uchwalony został przez Naczelną Radę Adwokacką w dniu 11.XII.1960 r., jako Regulamin pracy rzeczników dyscyplinarnych.

Dnia 27.V.1961 r. odbyła się narada rzeczników dyscyplinarnych wszystkich rad adwokackich z udziałem Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości K. Zawadzkiego, Wiceprezesa NRA adw. N. Ceranki i Prezesa WKD adw. J. Klińskiego. Na naradzie omówiono aktualne problemy z zakresu pracy rzeczników dyscyplinarnych, rolę i zadania rzeczników w organach samorządu adwokackiego, wyjaśniono szereg wątpliwości na tle stosowania przepisów w postępowaniu dyscyplinarnym oraz omówiono trudności, jakie napotykają rzecznicy w swej pracy. Szczegółowe sprawozdanie z narady zamieszczono w „Palestrze”.

Podkreślić należy pozytywną współpracę rzeczników i prokuratorów jako oskarżycieli w postępowaniu dyscyplinarnym adwokatów. Na tle tej współpracy nie było większych różnic w stanowiskach na posiedze-

niach komisji dyscyplinarnych. Ogólnie biorąc współpraca rzeczników i prokuratorów w postępowaniu dyscyplinarnym układała się zgodnie i z należytych zrozumieniem roli oskarżyciela.

W okresie sprawozdawczym zanotować należy wyraźne zmniejszenie się wpływu spraw do rzeczników dyscyplinarnych, o czym świadczą następujące dane dotyczące wszystkich izb adwokackich: wpływ spraw do rzeczników wynosił: w 1960 r. — 1353, w 1961 r. — 1246, w 1962 r. — 1104, w 1963 r. — 991.

Rzecznik Dyscyplinarny NRA, ze względu na pilne prace Wydziału Wykonawczego w okresie poprzedzającym reformę adwokatury, nie mógł poświęcić dość czasu na wizytacje rzeczników dyscyplinarnych poszczególnych rad adwokackich. Wizytacje tych w okresie sprawozdawczym przeprowadzono zaledwie 3.

Zastępców Rzecznika było początkowo 8, później liczbę tę powiększono do 13. Co miesiąc odbywały się zebrania wszystkich zastępców Rzecznika Dyscyplinarnego NRA, na których omawiano wszystkie ważniejsze sprawy i ustalano sposób postępowania.

14. Sprawozdanie z działalności wydawniczej „Palestry” za okres od 1. IX. 1959 r. do 30. IV. 1964 r.

Po wyborach nowych naczelnych władz adwokatury dokonanych na I Zjeździe Adwokatury w 1959 r. Wydział Wykonawczy NRA dokooperował od stycznia 1960 r. do składu Komitetu Redakcyjnego „Palestry” nowych członków w osobach adwokatów: Antoniego Bądkowskiego, Williama Beyera, Kazimierza Biskupskiego, Witolda Dąbrowskiego i Zygmunta Skoczka.

Przewodniczącym Komitetu pozostał w dalszym ciągu adw. Janczewski, a na sekretarza Redakcji wyznaczono adw. Bądkowskiego.

Komitet Redakcyjny w ówczesnym 15-osobowym składzie, zwoływany dwa razy w miesiącu, nie mógł sprostać ciężarom na nim obowiązkami załatwiania na bieżąco spraw redakcyjnych, wymagających szybkiej decyzji, gdyż jako ciało wieloosobowe był za mało operatywny i zbyt powolny w działaniu.

W związku z tym w grudniu 1961 r., po powołaniu na członka Komitetu Redakcyjnego red. Zbigniewa Łakomskiego, wyłoniono ze składu Komitetu trójosobowe Kolegium Redakcyjne w osobach: Redaktor Naczelny — adw. Stanisław Janczewski, sekretarz — adw. Antoni Bądkowski, członek — red. Zbigniew Łakomski, zapewniając tym samym utworzonemu Kolegium większą sprawność działania.

W maju 1963 r. ustąpił z Komitetu Redakcyjnego prof. Biskupski. Na jego miejsce Wydział Wykonawczy powołał adw. Stefana Mizere.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 70 posiedzeń Komitetu Redakcyjnego z setnym jubileuszowym posiedzeniem, przypadającym w dniu 20.III.1961 r. Na posiedzeniach tych załatwiono ogółem 1295 spraw.

Począwszy od roku 1961, ograniczenia w przydziale papieru pociągnęły za sobą konieczność oszczędniejszego układu pisma przez zlikwidowanie w tekście zbędnych świateł i stosowanie mniejszej interlinii. Od

marca 1963 r. objętość „Palestry” została zmniejszona o 2 arkusze drukarskie (z 7 do 5). Spowodowało to dalszą zmianę układu graficznego „Palestry”.

Tematyka adwokacka zajmuje w „Palestrze” dużo miejsca. Na ogólną liczbę 488 artykułów, opublikowanych w tym okresie w „Palestrze”, 1/3 publikacji poświęcona jest tematyce adwokackiej. Nr 1 z 1960 r. jest w całości poświęcony I Zjazdowi Adwokatury. Rok 1962 i 1963 — to okres przygotowawczy w pracach nad nową ustawą o ustroju adwokatury. Prace te znajdują odbicie w „Palestrze” bądź w artykułach na temat reformy adwokatury, bądź w dyskusjach związanych z projektem nowej ustawy, a przede wszystkim w uchwałach i sprawozdaniach z plenarnych posiedzeń i Wydziału Wykonawczego NRA.

Rok 1964 rozpoczął się pod znakiem nowej ustawy, toteż problematyka tegorocznych numerów „Palestry” jest prawie w całości związana z tą sprawą.

Troska o podniesienie poziomu etycznego adwokatury skłoniła Redakcję „Palestry” do wydania w lutym 1960 r. broszurki pt. „Godność zawodu adwokackiego” pióra adw. S. Janczewskiego, która jest odbitką z „Palestry” cyklu artykułów drukowanych pod tym tytułem w numerach 6—12 z 1959 r. Temu samemu celowi (odnowie moralnej adwokatury) służy wydany w 1961 roku jako nadbitka z nr 6/1961 „Palestry” Zbiór zasad etyki adwokackiej i godności zawodu, uchwalony na plenarnym posiedzeniu NRA w dniu 6 i 7 maja 1961 r. Zbiór ten, poprzedzony słowem wstępnym Naczelnego Redaktora i przetłumaczony na 4 języki obce: angielski, francuski, rosyjski i niemiecki, został wydany w zbroszurowanej formie jako wkładka do numeru 3—4/1962 „Palestry”. Jest on jedną z nielicznych tego rodzaju publikacji w adwokaturnie światowej.

Ważną dla adwokatury z punktu widzenia historycznego jest opracowana przez Zofię Czaykowską, kustosza Biblioteki Narodowej, „Bibliografia adwokatury polskiej 1945—1960”. Rejestruje ona piśmiennictwo poświęcone problematyce i działalności adwokatury w okresie piętnastolecia powojennego, opublikowane w Polsce w języku polskim lub na język polski przetłumaczone. Pozycja ta wydana została w formie zbroszurowanej jako wkładka do numeru 6 „Palestry” z 1961 r.

Do działu historycznego zaliczyć także należy pracę Haliny Kiepuskiej pt. „Adwokaci warszawscy w okresie rewolucji 1905—1907”, drukowaną w trzech kolejnych numerach „Palestry” (nr 3, 4, 5/1964). Praca ta zachowa dla przyszłych pokoleń adwokackich wielkie nazwiska adwokatów z początku XX stulecia.

Duże znaczenie praktyczne dla adwokatów mają inne wkładki wydane w tym okresie.

Ponadto w okresie sprawozdawczym opublikowano w „Palestrze” 302 uchwały Naczelnego Rady Adwokackiej poświęcone zasadom wykonywania zawodu adwokackiego.

Orzecznictwo dyscyplinarne zamyka się liczbą opublikowanych 68 orzeczeń Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, 2 orzeczeń wojewódzkich komisji dyscyplinarnych i 30 wyroków Sądu Najwyższego w sprawach adwokackich, co daje razem 100 pozycji.

W roku 1962 został ogłoszony w „Palestrze” konkurs dla aplikantów adwokackich na artykuł: „Jak odbyłem aplikację?”. Nagrodzona praca konkursowa została opublikowana w nrze 12 z 1962 r.

Niezmiernie pożytecznym z punktu widzenia praktyki i pomyślnie rozwijającym się działem jest dział pytań i odpowiedzi prawnych. Odpowiedzi na pytania zgłaszane przez czytelników są przesyłane bezpośrednio osobom zainteresowanym, a ponadto odpowiedzi dotyczące ciekawszych zagadnień są publikowane w „Palestrze”. W okresie sprawozdawczym opracowano ogółem 42 odpowiedzi, z czego 22 wypadają na rok 1963.

W „Palestrze” zamieszczane są w każdym numerze przeglądy prasy, wydawnictw prawniczych, ustawodawstwa i orzecznictwa sądowego w sprawach adwokackich oraz orzecznictwa dyscyplinarnego.

Na początku 1962 r. Redakcja „Palestry” zorganizowała zebranie dyskusyjne o sytuacji adwokata na rozprawie karnej. Sprawozdanie z przebiegu tego zebrania zostało opublikowane w nrze 5 „Palestry” 1962 r.

Należy podkreślić, że w okresie sprawozdawczym krąg współpracowników „Palestry” znacznie się rozszerzył.

Do grona stałych współpracowników „Palestry” należy obecnie szereg autorów spośród profesorów wyższych uczelni i sędziów. Coraz bardziej rozszerza się również krąg kolegów-adwokatów dostarczających swe artykuły do „Palestry”. Na ogólną liczbę 398 autorów z okresu sprawozdawczego prawie 50% przypada na członków adwokatury.

Nakład „Palestry” nie uległ w tym okresie zmianie i wynosi 6 160 egzemplarzy. Odbiorcami pisma są w zasadzie adwokaci. Według rozdzielnika na dzień 31.XII.1963 r. izby adwokackie otrzymują 5589 egzemplarzy, gratisowo Redakcja wysyła 255 egzemplarzy; zakłady naukowe, ośrodki szkoleniowe i biblioteki otrzymują według złożonych zamówień 149 egzemplarzy.

Cena pojedynczego numeru „Palestry” wynosi 10 zł. Kwota ta nie pokrywa kosztów związanych z wydawaniem pisma. W związku z tym „Palestra” korzysta corocznie z dotacji Naczelnej Rady Adwokackiej; wysokość tej dotacji na rok bieżący wynosi 50 000 zł. Budżet „Palestry” na rok 1964, zamykający się po stronie przychodów i rozchodów kwotą 802 000,— zł, stanowi część składową ogólnego budżetu NRA. W budżetach izb adwokackich na rok 1964 odpłatność za „Palestrę” zostanie włączona do składki adwokackiej, co ułatwi radom adwokackim rozrachunek z Naczelną Radą Adwokacką za dostarczone egzemplarze „Palestry”.

Dzięki wysokiemu poziomowi prac ogłaszanych w „Palestrze” jest ona również poszukiwana i ceniona w środowisku pozaadwokackim, w kołach prawniczych, i prenumerowana przez wydziały prawa wszystkich uniwersytetów oraz przez instytuty prawne i szereg instytucji państwowych i organizacji społecznych.

W okresie sprawozdawczym wydano ogółem 397 arkuszy drukarskich pisma, co wynosi 6 475 stron druku. Bieżący numer 4/1964 „Palestry” jest kolejnym 76 numerem pisma.

15. Sprawozdanie Finansowe NRA za okres: 1. X. 1959 r. – 31. III. 1964 r.

Działalność finansowa NRA opiera się na rocznych preliminarzach budżetowych zatwierdzanych przez Plenum NRA.

Majątek NRA według Bilansu Otwarcia na dz. 1.X.1959 r. przedstawiał się następująco:

AKTYWA		PASywa	
1. Kasa	1.081,34	1. Wpłaty rad adw.	285.315,19
2. N.B.P.	817.872,44	2. „Palestra”	119.012,94
3. Pożyczki	12.300,—	3. F.S.K.	456.941,75
4. Dłużnicy	28.024,—	4. Sumy Przechodnie	460,90
5. Sumy Przechodnie	2.453,—		
	861.730,78		861.730,78

Na pokrycie wydatków Naczelna Rada Adwokacka uzyskuje wpływy z woj. rad adwokackich w wysokości po 15 zł od adwokata.

Wpływy za okres od 1.X.1959 r. do 31.III.1964 r. wyniosły:

Saldo na dzień 1.X.1959 r.	—	285.315,19
Wpłaty rad adw. w IV kw. 1959 r.	—	299.205,—
„ „ „ w 1960 r.	—	1.002.683,—
„ „ „ w 1961 r.	—	1.001.899,50
„ „ „ w 1962 r.	—	1.004.600,50
„ „ „ w 1963 r.	—	1.005.785,50
„ „ „ w I kw. 1964 r.	—	241.142,—
		4.840.630,69
R a z e m:	—	4.840.630,69

Wydatki za okres sprawozdawczy wyniosły:		W kw. 1956.	1960 r.	1961 r.	1962 r.	1963 r.	kw. 1964 I	Razem
1.	Prace zlec. członków Prezydium	30.300,—	144.000,—	144.000,—	144.000,—	144.000,—	36.000,—	612.300,—
2.	Sekretariat Prawniczy	9.009,—	39.154,50	43.080,—	43.080,—	43.080,—	10.395,—	187.798,50
3.	Wynagr. stałe pracowników	50.950,—	207.286,40	213.454,30	225.443,40	245.675,60	62.970,—	1.006.779,70
4.	Premia bilansowa	—	2.500,—	2.500,—	2.500,—	2.850,—	2.850,—	13.200,—
5.	Pomoc w ramach akcji socjalnej i nagrody	23.470,—	32.550,—	43.050,—	45.850,—	47.550,—	10.250,—	202.720,—
6.	Dyżurny	1.880,—	5.870,—	5.358,—	4.818,—	3.855,—	965,—	22.746,—
7.	Ubezpieczenie Społeczne	8.188,65	33.445,16	34.335,65	35.929,55	38.669,52	9.909,95	160.478,48
8.	Bezosobowy Fundusz Płac	850,—	10.154,95	13.241,—	10.905,—	5.589,—	5.866,50	46.606,45
9.	Zwroty kosztów podr. członków NRA i WKD	27.928,40	119.920,20	123.616,15	111.053,70	127.255,75	51.007,20	565.781,40
10.	Komisja Rewizyjna	2.417,30	2.557,50	1.252,20	1.769,—	2.154,—	605,80	10.755,80
11.	Wyższa Komisja Dyscyplinarna	20.964,60	76.017,85	86.604,85	87.943,37	93.395,—	20.561,—	387.486,67
12.	Lokal NRA i WKD	16.212,70	63.271,80	63.681,60	63.963,—	64.745,35	23.025,91	294.899,65
13.	Materiały piśmienne i druki	8.659,45	12.892,80	10.491,61	13.086,88	16.751,03	6.423,69	68.305,54
14.	Porto	2.860,50	8.599,40	9.936,—	10.065,90	10.454,35	4.066,95	46.043,10
15.	Ruchomości	13.070,80	75.872,30	12.741,45	27.996,65	27.440,08	5.302,50	162.425,78
16.	Konserwacja ruchomości	730,—	3.155,—	3.540,—	2.965,—	4.830,—	1.070,—	16.290,—
17.	Wydatki gospodarcze	8.875,50	35.912,15	38.062,90	30.636,40	36.837,80	12.604,55	162.929,30
18.	Usługi i remonty	4.971,40	14.681,70	18.823,32	51.430,81	21.006,20	7.584,35	118.497,78
19.	Przejazdy służbowe pracowników	1.687,—	5.173,40	5.150,40	5.407,80	6.527,90	2.016,10	25.942,60
20.	Drukowanie regul. i protok.	5.591,95	15.265,07	10.147,93	10.843,21	16.061,08	—	57.609,24
21.	Biblioteka NRA	1.922,30	7.673,95	5.418,95	8.275,45	17.023,25	992,60	41.306,50
	a) „Martyrologia adwokatów polskiej”	—	—	—	—	3.132,—	2.318,30	5.450,30
	b) „Bibliografia Historii Adwok. Pol.”	—	6.000,—	5.500,—	13.800,—	10.000,—	—	35.300,—
22.	Dotacja dla „Palestry”	—	—	—	50.000,—	50.000,—	—	100.00,—
23.	Komisja Współpracy Kull. z Zagranicą	21.673,—	10.342,60	757,50	3.830,—	—	—	36.603,10
24.	Porto F.S.K.	11.114,35	43.689,70	—	—	52.771,62	8.887,38	116.443,05
25.	Zjazd Adwokatów	27.117,90	—	—	—	—	—	27.117,90
26.	Rezerwa budżetowa celowa	—	24.000,—	—	10.000,—	31.423,60	48.249,95	113.673,55
27.	Nadwyżka budżetowa	240,—	19.267,25	4.130,—	8.129,50	36.526,19	3.000,—	71.292,94
		300.672,80	1.021.252,88	903.925,89	1.024.722,62	1.159.604,32	336.902,73	4.747.061,34

Saldo na dzień 1.IV.1964 r.	4.840.630,69
	— 4.747.081,34
Saldo gotówkowe na 1.IV.1964 r.	93.549,35
Dłużnicy: (zaległość rad adw. do 31.III.1964 r.)	43.110,—
	<u>136.659,35</u>

Fundusz Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA

uzyskuje wpływy z Wojewódzkich Rad Adwokackich w wysokości:

- w 1959 r. po 60 zł od adwokata
- w 1960 r. po 60 zł od adwokata
- w 1961 r. po 75 zł od adwokata
- w 1962 r. po 90 zł od adwokata
- w 1963 r. po 90 zł od adwokata
- oraz w I kw. 1964 r. po 90 zł od adwokata

Wpływy na powyższy Fundusz w okresie od 1.X.1959 r. do 31.III.1964 r. wyniosły:

1. Rada Adwokacka w Białymstoku	515.533,42
2. „ „ w Bydgoszczy	1.105.303,75
3. „ „ w Gdańsku	949.165,42
4. „ „ w Katowicach	253.084,39
5. „ „ w Kielcach	828.270,—
6. „ „ w Koszalinie	287.345,—
7. „ „ w Krakowie	2.533.670,30
8. „ „ w Lublinie	1.250.665,03
9. „ „ w Łodzi	141.062,20
10. „ „ w Olsztynie	387.002,54
11. „ „ w Opolu	349.963,85
12. „ „ w Poznaniu	1.780.366,50
13. „ „ w Rzeszowie	853.820,—
14. „ „ w Szczecinie	396.937,—
15. „ „ w Warszawie	5.736.319,92
16. „ „ we Wrocławiu	202.151,20
17. „ „ w Zielonej Górze	76.620,—
	<u>17.647.280,52</u>

Saldo na dzień 1.X.1959 r.

Przeniesiono 15% nadwyżek z C.F.S.A.A. w okresie:

VI.—IX.1961 r.

456.941,75

248.282,80

18.352.505,07

W okresie sprawozdawczym wypłacono zasiłków:

w IV kw. 1959 r.	888.262,—	porto	—
w 1960 r.	3.327.201,—	„	—
w 1961 r.	4.070.339,—	„	45.900,10

w 1962 r.	4.360.253,—	porto	48.265,15
w 1963 r.	4.737.293,—	„	—
w I kw. 1964 r.	799.676,—	„	—
	<u>18.183.024,—</u>		<u>94.165,25</u>

Razem 18.277.189,25

Saldo na dzień 1.IV.1964 r.	18.352.505,07
	— 18.277.189,25

Saldo gotówkowe	75.315,82
Zaległości rad adv. do 31.III.1964 r. ±	420.000,—
	<u>495.315,82</u>

W dniu 12 marca 1964 r. przesłano do Ministerstwa Sprawiedliwości a następnie do ZUS wykaz adwokatów i członków ich rodzin pobierających zasiłki z FSK według stanu na dzień 31.XII.1963 r.

Wykaz obejmował 206 adwokatów na sumę	262.333,— zł
oraz 412 członków ich rodzin na sumę	240.927,— zł

„Palestra” NRA

W okresie od 1.X.1959 r. do 31.III.1964 r. wydawano rocznie 12 numerów „Palestry” w cenie po 10 zł za 1 egz.

Wpływ ze sprzedaży czasopisma w powyższym okresie wyniósł:

w IV kw. 1959 r.	—	282.388,66	
w 1960 r.	—	692.668,15	
w 1961 r.	—	754.914,55	
w 1962 r.	—	697.433,40	50.000,— dotacja
w 1963 r.	—	693.535,40	50.000,— dotacja
w I kw. 1964 r.	—	74.019,45	

	<u>3.194.959,61</u>
dotacja (2 razy)	100.000,—
saldo na 1.X.59 r.	119.012,94

3.413.972,55

Saldo na dzień 1.IV.1964 r.

Razem wpływy	3.413.972,55
Razem wydatki	3.410.454,69
	<u>3.517,86</u>
Saldo gotówkowe	35.130,—
Dłużnicy (zal. rad adv. za nr 1 i 2/64 r.)	—
	<u>38.647,86</u>

Wydatki „Palestry” w okresie sprawozdawczym wyniosły:

	IV kw. 1959 r.	1960 r.	1961 r.	1962 r.	1963 r.	I. kwart. 1964 r.	Razem
1 Koszty drukarni i wyd.	155.675,87	362.540,92	360.359,20	352.838,95	291.491,85	26.791,00	1.549.697,79
2 Wynagrodz. autorskie	22.310,70	97.576,35	136.364,60	148.126,60	148.869,95	39.042,15	592.290,35
3 Wynagrodz. za recenzje	3.820,—	20.127,—	18.700,—	20.450,—	26.780,—	5.150,—	95.027,—
4 Wydatki osobowe	21.355,25	100.743,97	114.078,70	137.049,65	134.685,55	32.823,10	540.736,22
5 Prace zleczone	15.504,50	75.311,50	65.833,82	67.502,07	66.226,85	17.260,55	307.639,29
6 Posiedzenia Komitetu Red. i wyd. gospod.	4.992,—	17.802,80	19.587,55	12.354,09	10.720,90	2.287,70	67.745,04
7 Kolportaż	6.400,—	49.431,05	54.122,30	51.834,65	50.829,62	8.878,—	221.495,62
8 Materiały kancelar.	367,60	906,75	1.395,58	1.376,60	1.025,70	447,30	5.519,53
9 Usługi	269,80	1.436,20	1.601,05	1.664,50	1.650,80	574,70	7.197,05
10 Porto	501,50	1.534,25	1.928,40	1.567,75	1.219,80	724,—	7.475,70
11 Biblioteka	600,—	3.344,30	2.788,30	—	—	—	6.732,60
12 Nadwyżka budżetowa	—	2.548,50	—	2.000,—	4.350,—	—	8.898,50
	231.797,22	733.303,59	776.759,50	796.764,86	737.851,02	133.978,50	3.410.454,69

Centralny Fundusz Szkolenia Aplikantów Adwokackich

Uchwałą Wydziału Wykonawczego NRA z dnia 9.VI.1961 r. utworzony został z dniem 1 czerwca 1961 r. Centralny Fundusz Szkolenia Aplikantów Adwokackich.

Fundusz uzyskuje wpływy z 1/4 części ryczałtu na koszty administracyjne.

W okresie od 1.VI.1961 r. do 31.III.1964 r. całość wpływów na rzecz Funduszu wyniosła 32.825.185,61, a nadwyżka wpływów, po pokryciu kosztów szkolenia apl. adw., wyniosła:

w 1961 r.	—	2.737.481,97	
w 1962 r.	—	3.728.639,01	
w 1963 r.	—	3.355.979,20	
w I kw. 1964 r.	—	1.144.002,87	10.966.103,05

W okresie powyższym dokonano następujących wpłat:

	w 1961 r.	w 1962 r.	w 1963 r.	Razem:
1. Dotacje dla rad adw. na poprawę sytt. lok. zesp.:				
RA — Białystok		200.000.		200.000.—
„ Bydgoszcz		350.000.	235.000.	585.000.—
„ Gdańsk		200.000.	500.000.	700.000.—
„ Katowice			500.000.	500.000.—
„ Kielce		100.000.	250.000.	350.000.—
„ Koszalin		25.000.		25.000.—
„ Kraków		450.000.		450.000.—
„ Lublin	300.000.	150.000.	200.000.	650.000.—
„ Łódź		350.000.		350.000.—
„ Opole		50.000.	25.000.	75.000.—
„ Poznań		300.000.	200.000.	500.000.—
„ Rzeszów		200.000.		200.000.—
„ Szczecin		50.000.		50.000.—
„ Warszawa	125.000.	350.000.	775.000.	1.250.000.—
„ Wrocław	300.000.		450.000.	750.000.—
„ Ziel. Góra		25.000.		25.000.—
		725.000.	2.800.000.	3.135.000.
				6.660.000.—
2. Dotacja na FSK 15% nadwyżek (VI.—IX.1961)	248.282,80	—	—	248.282,80
3. Opłata za Kurs Ustaw. Gospod. w ZPP.	—	130.500.	13.150.—	143.650.—
4. Dotacja na bu- dowę Pomnika Męczeństwa	—	—	200.000.—	200.000.—
	973.282,80	2.930.500.	3.348.150.	7.251.932,80

Saldo na dzień 1. IV. 1964 r.

10.966.103,05

— 7.251.932,80

3.714.170,25**BILANS ZAMKNIĘCIA**

na dz. 31.III.1964 r.

AKTYWA

1. Kasa	349,01
2. N.B.P.	3.832.311,78
3. Pożyczki	18.050.—
4. Dłużnicy	532.273,39
5. Sumy Przechodnie	7.279,90
	<u>4.390.264,08</u>

PASYWA

1. Wpłaty rad adw. na N.R.A.	136.659,35
2. „Palestra”	38.647,86
3. Fundusz Samopom. Koleżeńskiej	495.315,82
4. Centralny Fundusz Szkolenia	
Apl. Adw.	3.714.170,25
5. Sumy Przechodnie	5.470,80
	<u>4.390.264,08</u>

Działalność Komisji Rewizyjnej Naczelnej Rady Adwokackiej

Skład Komisji: Przewodniczący — adw. Eugeniusz Ernst,
 Z-ca Przewodn. — adw. Mieczysław Hiszpański,
 Członkowie: — adw. Paweł Gajewski,
 — adw. Antoni Krawczyk,
 — adw. Janusz Kubicki.

Komisja Rewizyjna w okresie sprawozdawczym odbyła 9 posiedzeń w dniach: 30.I.1960 r., 3.XII.1960 r., 22.IV.1961 r., 2.XII.1961 r., 13.I.1962 r., 1.XII.1962 r., 6.IV.1963 r., 20.VII.1963 r., 1.II.1964 r., na których dokonywała kontroli działalności finansowej i gospodarczej Naczelnej Rady Adwokackiej i „Palestry” oraz opiniowała preliminarze budżetowe.

Na posiedzeniach plenarnych Naczelnej Rady Adwokackiej w dniach: 13.II.1960 r., 10/11.XII.1960 r., 6/7.V.1961 r., 20.I.1962 r., 24/25.V.1963 r., 26.X.1963 r. i 29.II.1964 r. Komisja Rewizyjna składała sprawozdania z wyników kontroli działalności finansowej i gospodarczej Naczelnej Rady Adwokackiej i „Palestry”

16. Dane statystyczne

dotyczące adwokatów, aplikantów adwokackich i zespołów adwokackich w latach 1959 — 1963 r.

Lp.	Izba Adwokacka	Ogólna liczba adwokatów		Ogólna liczba apl. adw.		Liczba zespołów		Liczba adwokatów pracujących w zespołach	
		31.XII. 1958 r.	1.I. 1964 r.	31.XII. 1958 r.	1.I. 1964 r.	31.XII. 1958 r.	1.I. 1964 r.	31.XII. 1958 r.	1.I. 1964 r.
1.	w Białymstoku	122	132	10	9	9	13	110	120
2.	w Bydgoszczy	256	271	14	12	17	29	230	230
3.	w Gdańsku	239	244	10	10	33	31	208	184
4.	w Katowicach	540	533	21	27	44	44	467	469
5.	w Kielcach	204	206	14	19	17	23	183	184
6.	w Koszalinie	80	80	5	9	6	11	58	58
7.	w Krakowie	643	631	34	39	34	37	524	504
8.	w Lublinie	303	321	15	39	20	24	276	275
9.	w Łodzi	506	519	31	38	32	32	458	422
10.	w Olsztynie	92	97	8	9	20	21	92	87
11.	w Opolu	87	93	5	12	12	17	67	66
12.	w Poznaniu	449	447	13	22	45	51	383	326
13.	w Rzeszowie	197	208	18	20	11	18	99	116
14.	w Szczecinie	117	122	8	12	15	19	105	94
15.	w Warszawie	1391	1432	61	125	57	64	1033	1073
16.	w Wrocławiu	308	335	11	24	22	31	280	299
17.	w Ziel. Górze	89	88	5	5	13	15	59	67
R a z e m:		5623	5759	283	431	407	480	4632	4574

W Y K A Z

adwokatów i aplikantów adwokackich wg stanu na 1.I.1964 r.

L.p.	Izba Adwokacka	Liczba adwokatów wykonujących zawód:		Adwokaci zajmujący stanowiska państw. naukowe itp.	Radcomie prawni *)	Adwokaci nie wykonujący zawodu	Ogólna liczba adwokatów	Ogólna liczba aplikantów adw.
		w zespole	indywid.					
1	Białystok	120	7	—	4	1	132	9
2	Bydgoszcz	230	6	2	29	4	271	12
3	Gdańsk	184	2	5	44	9	244	10
4	Katowice	469	5	4	38	17	533	27
5	Kielce	184	13	1	3	5	206	19
6	Koszalin	58	12	—	5	5	80	9
7	Kraków	504	29	20	40	28	631	39
8	Lublin	275	3	16	23	4	321	39
9	Łódź	422	11	7	61	18	519	38
10	Olsztyn	87	1	2	4	3	97	9
11	Opole	66	7	1	11	8	93	12
12	Poznań	326	12	11	88	10	447	22
13	Rzeszów	116	54	—	28	10	208	20
14	Szczecin	94	2	1	22	3	122	12
15	Warszawa	1.073	70	32	212	157	1.432	125
16	Wrocław	299	7	1	15	13	335	24
17	Zielona Góra	67	6	—	14	1	88	5
Razem		4.574	247	113	641*)	184	5.759	431

*) Według danych z dnia 1 marca 1964 r. liczba radców prawnych wynosiła 854.

17. Sprawozdanie z działalności Wyższej Komisji Dyscyplinarnej za okres od dnia 1.XI.1959 do 31.III.1964 r.

A. Ruch spraw

	1959	1960	1961	1962	1963	1964
Wpływ spraw	34	141	216	237	226	49
Pozostałość spraw z lat ub.	25	39	44	66	62	55
Ogólna liczba spraw do załatwienia	59	180	260	303	288	104
Załatwiono spraw	20	136	194	241*)	233*)	50
Pozostało spraw do załatwienia	39	44	66	62	55	54

*) W sprawach tych zapadły po 2 rozstrzygnięcia, wobec czego liczba spraw załatwionych nie zgadza się z liczbą rozstrzygnięć.

B. Liczba odwołań wniesionych przez poszczególne strony

	1959		1960		1961	
	uwzgl.	nie uwzgl.	uwzgl.	nie uwzgl.	uwzgl.	nie uwzgl.
	liczba %	liczba %	liczba %	liczba %	liczba %	liczba %
Obwinionego	13 3-23 %	10-77 %	73 34-47 %	39-53 %	102 42-41 %	60-59 %
Rzecznika	6 1-17 %	5-83 %	28 10-36 %	18-64 %	55 19-35 %	36-65 %
Prokuratora	— —	— —	20 8-40 %	12-60 %	45 20-45 %	25-55 %
Pokrzywdzonego	2 1-50 %	1-50 %	18 7-39 %	11-61 %	29 1-4 %	28-96 %

	1962		1963		1964	
	uwzgl.	nie uwzgl.	uwzgl.	nie uwzgl.	uwzgl.	nie uwzgl.
	liczba %	liczba %	liczba %	liczba %	liczba %	liczba %
Obwinionego	134 50-37 %	84-63 %	107 32-29 %	75-71 %	27 12-44 %	15-56 %
Rzecznika	79 27-34 %	52-66 %	68 34-50 %	34-50 %	13 5-39 %	8-61 %
Prokuratora	55 18-33 %	37-67 %	38 20-52 %	18-48 %	13 8-61 %	5-39 %
Pokrzywdzonego	24 2-9 %	22-91 %	33 5-15 %	28-85 %	9 2-22 %	7-78 %

C. Rozstrzygnięcia

1. Zatwierdzono orzec. bądź post. I inst.:
 - a) uniewinniono
 - b) utrzymano w mocy kary bądź postanow. oddalające wnioski o wznowienie postępow.
 - c) tymcz. zawieszenia w czyn. zawod.
2. Uchylono orzec. bądź post. I inst.:
 - a) skierowano do ponow. rozpozn.
 - b) zwiększona kara
 - c) zmniejszona kara
 - d) umorzono
 - e) tymcz. zawieszenia w czyn. zawod.
3. Pozostawiono odwołanie bez rozpoznania
4. Sprawy o koszty post. dysc.

	1959	1960	1961	1962	1963	1964
1. a)	15	59	90	135	119	20
1. b)	5	24	30	42	50	5
1. c)	10	29	50	82	63	14
2. a)	—	6	10	11	6	1
2. b)	5	77	95	103	106	30
2. c)	2	23	38	28	31	11
2. d)	1	23	27	26	40	10
2. e)	1	20	21	32	32	7
2. f)	1	4	4	11	—	1
2. g)	—	7	5	6	3	1
3.	—	—	4	3	8	—
4.	—	—	5**)	—	—	—

***) Poczawszy od roku 1962 sprawy w przedmiocie kosztów dysc. post. zapisuje się w osobnym repert. spraw og.

D. Rodzaj wymierzonych kar

Upomnienie
Nagana
Grzywna
Zawieszenie w czyn. zawod.
Wydalenie z adwokatury

	1959	1960	1961	1962	1963	1964
Upomnienie	4	33	47	62	51	13
Nagana	5	20	31	50	40	14
Grzywna	—	—	—	—	—	1
Zawieszenie w czyn. zawod.	1	14	17	27	45	1
Wydalenie z adwokatury	2	5	3	3	1	2

E. Rodzaje przewinień

Naruszenie zasad godności zawo-
du
Naruszenie obowiązków zawod. w
stos. do organów sąd., prok. i in.
władz
Naruszenie obowiązków zawod. w
stos. do klientów
Naruszenie obowiązków zawod. w
stos. do władz korpor.
Naruszenie zasad koleżeństwa
Nadużycie wolności słowa
Pobieranie honorarium niezgodnie
z obowiązującymi przepisami
(nadmierne honoraria, pobieranie
bezpośrednio z pominięciem zes-
połu itp.)
Przewinienia dyscyplinarne sta-
nowiły czyn przestępny

— 204 (z wyłączeniem posiedzeń
niejawnych)

Liczba narad roboczych

— 27

G. Rewizje

Rewizje wniesione przez:	Rok	Liczba wniesio- nych rewizji	na korzyść obwinion	na nie- korzyść obwinion.	Sąd Najwyższy				
					uwzgl.	nie uwzgl.	odroc.	przekaz. do po- nownego rozpoz.	brak rozstrzy- gnięcia
Ministra	1960	9	—	9	2	1	—	4	2
Sprawiedl.	1961	14	—	14	6	3	—	4	1
	1962	23	—	23	11	4	—	8	—
	1963	43	—	43	20	5	3	4	11
	1964	7	—	7	1	—	—	—	6
Generalnego	1961	5	—	5	3	—	—	2	—
Prokuratora	1962	2	—	2	—	2	—	—	—
Wydział	1960	1	—	1	1	—	—	—	—
Wykonaw- czy NRA	1961	1	—	1	1	—	—	—	—
	1962	6	2	4	5	—	—	1	—
	1963	2	—	2	2	—	—	—	—

H. Orzecznictwo

w okresie sprawozdawczym ogłoszono w „Palestrze” 60 orzeczeń.

Wprawdzie dane liczbowe zawarte w sprawozdaniu są dość przejrzyste i czytelne, niemniej jednak wydaje się rzeczą pożądaną zaopatrzenie ich chociażby w krótki komentarz. Oczywiście samo zagadnienie przestępczości dyscyplinarnej członków adwokatury, przyczyn wywołujących tę przestępczość i jej formy, a nade wszystko metody i sposoby zwalczania wymagają szczegółowego i wnikliwego opracowania, które obecnie jest w toku przygotowań.

Krytyczna analiza tabeli A pn. „Ruch spraw” wskazuje, że po nagłym wzroście wpływu spraw dyscyplinarnych w 1960 roku (dane z roku 1959 obejmują zaledwie 2-miesięczny okres, wobec czego nie mogą być miarodajne) następuje pewna stabilizacja, a nawet w roku 1963 powolny spadek wpływu spraw dyscyplinarnych dochodzących do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej jako II inst. i ich dalsze zmniejszanie się za 3-miesięczny okres br. w porównaniu z takimże okresem z lat ubiegłych:

1964 —	49
1963 —	63
1962 —	75
1961 —	50

Nie wydaje się jednak uzasadnione wyciąganie z tych danych liczbowych wniosku o jakimś wyraźnym nasileniu przestępczości dyscyplinarnej w sprawozdawczym okresie. Przyczyn tego wzrostu należy raczej szukać we wzmożonej aktywności rzeczników dyscyplinarnych i prokuratorów, a ponadto w znacznym rozszerzeniu uprawnień pokrzywdzonych i nadaniu im charakteru strony na podstawie rozp. Min. Sprawiedl. z 11.III.1959 r.

Niemalą również wpływ na wzrost spraw dyscyplinarnych w tym okresie wywarła podjęta wówczas energiczna akcja zwalczania: 1) faktów naruszenia przepisów określających wysokość wynagrodzenia przysługującego adwokatom za usługi zawodowe, a także nakazujących wnoszenie wszelkich wpłat na poczet wynagrodzeń i kosztów do kas zespołów adwokackich. 2) faktów niewykazywania w księgach podatkowych przez adwokatów prowadzących indywidualne kancelarie wszelkich wpłat z tytułu usług zawodowych itp.

Przechodząc do analizy danych liczbowych zawartych w dalszych tabelach, a przede wszystkim w tabeli B. pn. „Liczba odwołań wniesionych przez poszczególne strony”, należy zauważyć, że potwierdzają one wnioski wysnute z poprzedniej tabeli o zwiększającej się sprawności i aktywności oskarżycieli, wykazują bowiem zwiększony wzrost odwołań wnoszonych przez nich w stosunku do wzrostu odwołań wnoszonych przez obwinionych:

	Odwołania obwinionych	Odwołania oskarżycieli
1960	73	64
1961	102	129
1962	134	158
1963	107	139

Z danych tych wynika ponadto wyraźna tendencja Wyższej Komisji Dyscyplinarnej do zaostrzania represji dyscyplinarnej, jak na to wskazuje wzrastający odsetek uwzględnionych odwołań rzeczników dyscyplinarnych i prokuratorów. Tendencja ta odzwierciedla zwiększone uczulenie adwokatury na wykroczenia dyscyplinarne i przeświadczenie o konieczności energiczniejszego ich zwalczania. Odwołania te wnoszone przez oskarżycieli zmierzają w przeważającej liczbie wypadków do zaostrzenia kary i tylko w nielicznych wypadkach wnoszą o uchylenie niewinniających orzeczeń pierwszej instancji. Jeśli chodzi o pokrzywdzonych, to wnoszą oni odwołania przeważnie w celu uzyskania orzeczenia stwierdzającego winę adwokata i stworzenia w ten sposób podstawy do wystąpienia przeciwko niemu z roszczeniem o odszkodowanie.

Szybki wzrost liczby odwołań oskarżycieli, a w pewnym stopniu także i pokrzywdzonych przy jednoczesnym dość znacznym odsetku uwzględnionych przez Wyższą Komisję Dyscyplinarną świadczy o tym, że są one w znacznej mierze celowe i uzasadnione, a ponadto dowodzi, że wojewódzkie komisje dyscyplinarne w wielu wypadkach wykazują zbyt daleko idącą pobłażliwość. Jednym z najczęściej spotykanych uchybień wymagających korektury ze strony Wyższej Komisji Dyscyplinarnej jest brak należytej równowagi pomiędzy ustalonym prawidłowo przewinieniem i indywidualną winą obwinionego a orzeczoną karą. Drugim rodzajem uchybienia — niewątpliwie rzadszym, lecz mimo wskazówek Wyższej Komisji Dyscyplinarnej powtarzającym się — bywa niedostateczne uwzględnienie poprzedniej karalności obwinionych, która przecież niejednokrotnie dość znacznie rzutuje na sylwetkę obwinionego i napięcie jego złej woli.

Jak należy sądzić, dane zawarte w tabeli C pn. „Rozstrzygnięcia” potwierdzają uwagę o celowości i potrzebie korektury orzeczeń wojewódzkich komisji dyscyplinarnych. Z danych tych wynika, że procent uchylonych przez Wyższą Komisję Dyscyplinarną orzeczeń I instancji jest stosunkowo dość znaczny, a mianowicie:

w r. 1960	— 51 %
1961	— 46 %
1962	— 41 %
1963	— 44 %

Wreszcie jak wynika z ostatniej tabeli G pn. „Rewizje” od prawomocnych orzeczeń Wyższej Komisji Dyscyplinarnej (w ogólnej liczbie 854) zostały wniesione przez Ministra Sprawiedliwości, Generalnego Prokuratora i Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej na niekorzyść obwinionych 111 rewizji, co stanowi 12,9%. Nie jest to więc fakt stanowiący problem wymagający jakichś radykalnych rozwiązań, jest jednak wskazówką dla dalszej działalności Wyższej Komisji Dyscyplinarnej co do konieczności wnikliwszego badania każdej sprawy i wysnuwania odpowiednich konsekwencji karnych, zwłaszcza w stosunku do obwinionych obciążonych poprzednią karalnością.

I. Skład Wyższej Komisji Dyscyplinarnej

Wyższa Komisja Dyscyplinarna została wybrana (w liczbie 23 osób) przez Zjazd Adwokatury w dn. 24—25 października 1959 r. w składzie następującym:

1. adw. Antoni Bądkowski	13. adw. Andrzej Modrzewski
2. adw. William Beyer	14. adw. Juliusz Pomorski
3. adw. Roman Burnatowicz	15. adw. Lech Różański
4. adw. Aleksander Dubrowski	16. adw. Leon Różycki
5. adw. Stanisław Hejmowski	17. adw. Stanisław Rybczyński
6. adw. Adam Jagielski	18. adw. Tadeusz Sarnowski
7. adw. Mieczysław Jarosz	19. adw. Antoni Tyszyński
8. adw. Józef Kliński	20. adw. Marian Wagner *
9. adw. Jan Kocznur	21. adw. Zbigniew Wieczorek
10. adw. Aleksander Lasocki	22. adw. Michał Willamowicz
11. adw. Kazimierz Mamrot	23. adw. Jan Woroniecki
12. adw. Adam Michnik	

Na posiedzeniu odbytym w dn. 14 listopada 1959 r. Komisja dokonała wyboru Prezesa w osobie adwokata Józefa Klińskiego i Wiceprezesa w osobie adwokata Williama Beyera.

* Zmarł.

STANISŁAW GARLICKI

Ubezpieczenia społeczne adwokatury

I. Uwagi wstępne

Dokonana z dniem 1 stycznia 1964 r. reforma adwokatury przyniosła m.in. doniosłą dla adwokatury zdobycz w postaci objęcia jej ubezpieczeniem społecznym.

Wielu adwokatów korzystało dotychczas z ubezpieczeń społecznych, przede wszystkim z tytułu swych czynności w charakterze radców prawnych. Nie wszyscy jednak radcowie prawni byli objęci ubezpieczeniem, nie korzystali bowiem z jego dobrodziejstw ci adwokaci-radcowie prawni, których z zakładem pracy łączyła umowa zlecenia. Ponadto przy wymiarze świadczeń z ubezp. społ. nie były brane pod uwagę dochody osiągnięte z wykonywania zawodu w zespołach adwokackich. Poza ubezpieczeniem społecznym pozostawała jednak znaczna większość adwokatów wykonujących zawód w zespołach bądź w kancelariach indywidualnych, z chwilą zaś oddzielenia wykonywania zawodu adwokata od radcostw odpadła dla adwokatów w zespołach możliwość korzystania z ubezpieczeń społecznych poprzez radcostwo.

Ustawodawca, oddzielając wykonywanie zawodu adwokata od radcostwa, pod-